

sagdes, at vi havde saa mange arbejdsløse, og det saa paastodes fra anden Side, at det var nødvendigt at importere Arbejdere. Jeg havde ikke tænkt mig at tale om Indførselen af den fremmede Arbejdskraft og havde derfor, skønt Emnet var meget fristende, i min første Tale undladt at nævne det. Jeg har allerede delvis sagt et Par Ord derom under Spørgsmaalet om Overflytning af Arbejdskraften fra Byerne til Landet, og jeg skal tilføje, at denne Tilbøjelighed til at importere udenlandske Arbejdere utvivlsomt ikke alene skyldes den Omstændighed, at man maaske i visse gode Arbejdsaar, hvor mange Arbejdere ere strømmede fra Landet ind til Byerne, har haft Vanskelighed ved at faa Arbejdskraft, men i alt Fald fra sin første Begyndelse i meget høj Grad har haft den Aarsag, at man her havde Mulighed for at faa en baade billigere og villigere Arbejdskraft end den danske. Det ærede Medlem sagde, at denne Import af fremmede Arbejdere under Arbejdsløshed skete til Trods for, at det var dyrere Arbejdskraft, end vi kunde faa her i Landet. Ja, hvis det er Tilfældet, beklager jeg, at man er saa langt nede med Hensyn til sin Betaling til den danske Arbejdskraft. Der foreligger nemlig som Bilag til Løvforslaget om Anvendelse af udenlandske Arbejdere, fremsat af en af de tidligere højt-ærede Regeringer, en Statistik over Lønningerne for de polske Arbejdere i Danmark, og af den fremgaar det, at den sædvanlige højeste Dagløn for kraftige Mænd, der kunne udføre ethvert paa Gaarden forefaldende Arbejde, er 1 Kr. 50 Øre, i Høstens Tid 2 Kr. Saa gaar det nedad til 1 Kr. 30 Øre for Karle over 20 Aar, som altsaa ikke have Betegnelsen kraftige Mænd, 1 Kr. 15 Øre for Kvinder, 1 Kr. 15 Øre for Karle under 20 Aar. I Høstens Tid er det, som sagt, noget højere, fra 1 Kr. 50 Øre til 2 Kr.

Fra det ærede Medlems Side vil der maaske blive gjort den Indvending, at en stor Del af dette Arbejde, navnlig Roearbejdet, udføres i Akkord — det er ikke mange Dage siden, der her i Tinget var en Diskussion om dette Spørgsmaal. Men af det samme Bilag, som Regeringen i sin Tid medgav sit Forslag, fremgaar det, at denne Akkordløn slet ikke er saa svimlende stor, som man nu og da vil gøre den til. Den højeste Akkordløn, jeg kan finde i hele Tabellen, er 2 Kr. 40 Øre daglig, og det tjenes i det højeste i 90 Dage af en Arbejders samlede Arbejdstid her i Landet. Det fremgaar, som sagt, af det

Bilag, der medfølger Regeringens eget Forslag, saa det maa vel være ret paalideligt. Talen om de 3—4 Kr. er hermed yderligere omstødt, og det ærede Medlems Erklæring om, at det endda er dyrere Arbejdskraft, har saaledes ikke overordentlig meget paa sig.

Det ærede Medlem talte saa om Arbejdsløsheden som et særligt lokalt Onde. Det ærede Medlem sagde, at den findes jo ikke i Landkommuner, den findes i København og i enkelte andre større Byer, og, sagde det ærede Medlem, det er endda saadan, at Arbejdsløsheden vokser efter Byernes Størrelse. Det er jo fuldstændig forkert, naar det ærede Medlem paastaar dette — fuldstændig forkert! Da vi i Fjor beskæftigede os med Arbejdsløsheden, viste det sig, at den var større i Provins-købstæderne, tagne som Helhed, end i København. I Aar er den ganske vist større i København end i Provins-købstæderne, tagne som Helhed, men det er ganske forkert, naar det ærede Medlem siger, at den vokser efter Byernes Størrelse. Arbejdsløsheden er i Helsingør 23,7 pCt. — og Helsingør hører dog som bekendt til de mindre Byer — i Kolding 16,4 pCt., i Randers og Svendborg 13,8 pCt., i Aarhus 10,3 pCt. — og Aarhus er, saa vidt jeg ved, den næststørste By i Landet; det er altsaa ganske forkert, naar det ærede Medlem siger, at Arbejdsløsheden vokser efter Byernes Størrelse. I Esbjerg er den 9,4 pCt., i Vejle 9. Esbjerg hører dog formentlig til de større Byer. I Odense er den kun 3,6 pCt. Skønt Odense er den næststørste Købstad i Landet, har man der en af de laveste Arbejdsløshedsprocenter. Der er altsaa for saa vidt ingen Forbindelse mellem Byernes Størrelse og Arbejdsløshedens Omfang. Men selv om det nu var rigtigt, at der var denne Tendens til, at Arbejdsløshedsprocenten blev større og større efter vedkommende Bys Størrelse, vilde det i og for sig ikke være noget saa forfærdelig graverende. Det ærede Medlem er sikkert ikke uvidende om, at en meget stor Del af de Folk, der befolke København, Aarhus, Odense o. s. v., i Tidens Løb er indvandret fra Landkommunerne, og naar disse kunne prale af, at de ingen Arbejdsløshed kende, er der ingen Grund til at takke dem for det, thi de arbejdsløse derudefra ere simpelt hen vandrede ind til Købstæderne, have maaske i gode Tider haft Arbejde der ved Fabrikker eller som Arbejdsmand o. s. v., og de blive selvfølgelig der, hvor de en Gang have sat sig fast og have været nogle Aar,